

- בארבע אה"צ בא אצלי הרימן, ברבור והיועץ של זונסון, קומר, המלווה

את הרימן. שוחחנו על המזרח התיכון, על איחוד אירופה, על סין ועל יחסי

אמריקה וסין ווייטנאם (שביקרתי קשה). הרימן שאל אם אבוא לארה"ב - כי

זונסון ירצה לשוחח אתי. אמרתי כי השנה אין בדעתי לנסוע מכאן. השיחה נמשכה

כשעה. היועץ שליווה את הרימן הסכים לעמדתי בענין סין ואיחוד אירופה, אבל

הוא לגבי מדיניות לטווח ארוך, ויש צורך במדיניות לטווח קצר.

חבל ששיחה זו לא נרשמה.

בעוד הרימן פה מודיע קול ישראל בחמש כי בשעה זו יושב הרימן עם

רוה"מ ושרת החוץ.

26.2.65, יום ו' כד' אדר א'

"דבר" פרסם הבוקר רשימה של ז. יואלי "חזרה לסדר היום". כשם שרוה"מ

היה מסחובב בכל הארץ ונואם כמעט יום יום על "הפרשה" בסענה שהעם עייף מהפרשה,

כך עתונאי זה חובע "חזרה לסדר היום" בחזרו על דברי ההשמצה של האדונים

בגין ואברמוב והגברת אמה סלמי שלשום בכנסת על פרסום דברי חגי אשר, המנסה

להעמיד העלילות והשקרים של גבור "הפרשה" בועדת חו"ב באוקטובר 1960 - על

"אמתם", לאחר שמפלגותיהם של בגין ואברמוב ואמה סלמי עשו על השלל של לבון.

העתונאי של דבר שם תחילה על האיש "המסכן" או המסוכן עשרת איש היסטורי עד

1960 ומסיר מראשו עטרת זו מאז לא קיבל הופעה לבון בוועדת חו"ב ומבינו

ב"וועדת השבעה", וכמובן מלמד זכות על הנאום של גולדה.

- בעשר בא אצלי אלי מזרחי. רוצה לכתוב הביוגרפיה שלי מתחילה שנה 1939

ויהזור עד פולנסקי. הוא כציע לי צילום החומר העתונאי הדרוש לי.

- באחה עמדה בא סולרי יליד ברמניה, היה במחל. בחסיבה חשק. ראיון אחי

על היחסיב עם ברמניה, ברמניה מזרחיה, הגוש המזרחי.

- מדויני הביא אותו הוא ב"כ ווסט-יופה המופיע בשוויצריה. ביקש ראיון,

אבל הברמני כי לפני חדשיים פנה אלי ווסט וופה לכתוב להם מאמר. אמרתי שאני

בוחר לכתוב מאמר מאשר להתראיין. הבטחתי במשך שבוע. יטבחי אה"צ זכתבתי המאמר

"הדרך לשלוב עולמי".

בערב סדענו אצל שזר. אחרי הארוחה הוזמנו פרופ. אדלר והזז. אדלר הגיד

לי על בקורו בסין, שהה שם חמשה שבועות כמוזמן להרצות על פרזיולוגיה. לדעמו -

חוטל הרעב בסין שעשה מקורס שכוח בחושבים. אכרים היו מוכרים בנותהים לזנות,

הורגים ילדים רעבים - עמשיו כולס אוכלים טוב, המדע מחקדם, מקימים הרבה

מוסדות מדעיים - ביד רחבה. החיים זולים מאוד, פועל יכול להתפרנס בשכר של

50-60 ל"י שלנו לחודש. המשכורת הגבוהה ביותר 300 ל"י. אנשי מדינה לא ראה. האנשים שראה ברחוב אין סיכוי רעב בפניהם. לבושים בהוגן. המלחמה הקשה - נגד אנאלמאביחיות. היו 38 אנאלפביהים. עכשיו כ-50. המדק על רמה. הרבה מעבדות. חרוצית, טכנאים, כבוינים, מחיחסים בסבלנות לכל דה ולכל סיעוט. בונים מסגרים בשביל אסמטים ומאבילים אותם בשר. עד כה גדלו בעיקר חזירים וברווזים, עכשיו מבדלים גם בקר. חיטול הרעב - נתן השלפון בידי מאו זה סוג. הביע לאנדי מדק לבקר בארץ - אמרו לו כי ממסלתס אסמט אינה בכירה בנו. הם מאוד מעשיים. בעיקר ב"קומונה". כל אחד מקבל משכורה למרסוט עבודתו. סיפר להם על הקבוצים שלנו. אין שם קבוצ. אאוקומונה היא רק שם.

- גמרתי את מאמרי בשביל זולק וואכע ("הדרך לשלום עולמי") ומחר בבוקר אמרנו למדויני בשביל סולר.

27.2.65, בה' אדר א'

הוזמנתי לארוחת זהרים אצל שור. אהיה אצלו גם הערב לחוג התנך.

כתבתי היום פרק ה' בסדרה "במדינת ישראל המחודשת".

ח ס ו י